

PRZYPOZWANIE (4) *sb n*

o oraz a jasne; -e z tekstów nieoznaczających é.

sg *N* przypozwani(e) (2). ◊ *I* przypozwaniem (2); -ém : -em *SarnStat* (1:1).

Składnia przydawki dopełniającej równoznacznej z dopełnieniem sprawy: przypozwanie przez kogo (2).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *praw. W prawie polskim: pozwanie na rozprawę pozwem ponowionym lub dodatkowym* (2) : [Concittatio przypozwanie *Cervus F31 51A.*]

Wyrażenie przyimkowe: »za przypozwaniem [kogo]« (2): [*Scrutinia*] máią byđż zá przypozwaniem ftrony przez ftronę/ ná Ziemfkich/ ábo Grodzkich Rokách łądowych wypráwówané. *SarnStat* 856 [*idem*] 148.

2. *praw. Wykonanie sądowego wyroku; executio BartBydg, Mymer²* (2) : *executio, vipelnyenye vel przypozwane BartBydg 54; Mymer² 11v.*

Synonim: 2. wypełnienie.

Cf PRZYPOZWAĆ

JR, (LW, MN)